

hånlig tilbagevisning af forslaget, som den nuværende statsminister havde givet sit tilsagn til fra statsministerens beskæftigelsesminister. Men den lille konflikt i regeringen skal jeg ikke rode op i.

Men det undrer mig, at Socialdemokratiet, som under førstebehandlingen gav forslaget nogle positive bemærkninger, ikke kan støtte det. Jeg forstår slet ikke, at man ikke kan støtte forslaget i sin nuværende form, for med de ændringsforslag, som er lagt ind, har man netop taget den del af forslaget ud, som kræver, at regeringen skal fremsætte et revideret lovforslag, som kan forbedre efterlønneres mulighed for at tage arbejde i efterlønperioden. Man har alene nu fokuseret på, at der skal foretages en analyse og forelægges en redegørelse for Folketinget.

Jeg fatter simpelt hen ikke, at det ikke er noget, som alle partier i Folketinget er enige om, nemlig at man kan blive klogere på et højere og mere oplyst niveau. Jeg forstår ikke, at de forenede efterlønspartier, som i den grad har været med til at undergrave mulighederne for, at ældre kan få en reel nytte af efterlønsordningen, fuldstændig argumentresistent fastholder, at der ikke skal foretages ændringer, og at man gerne vil have, at folk i efterlønperioden ikke tager timer. Det er bestemt heller ikke at hylde den nuværende regerings højeste målsætning, netop at give folk større valgfrihed, større frihedsgrader, men det er det stik modsatte, der er blevet resultatet af den efterlønsordning, som er blevet gennemført.

Derfor havde jeg selvfølgelig håbet på, at man i det mindste ville være med til at undersøge forholdene, sådan at vi blev oplyst på et højere og mere vidende niveau, som kunne gøre, at vi i næste samling kunne tage stilling til, hvordan vi kan sikre, at vi får lavet en efterlønsordning, som er til gavn for de folk, som er på efterløn, men også for de yngre generationer, som selvfølgelig på et eller andet tidspunkt planlægger at gøre brug af den efterlønsordning, som et bredt flertal i Folketinget er enig om skal eksistere.

Så jeg forstår det simpelt hen ikke, og jeg forstår specielt ikke, at Socialdemokratiet på den måde ikke har ønsket at leve op til det tilsagn, som partiet gav i valgkampen.

Bjarne Laustsen (S):

Som repræsentant for de forenede efterlønspartier, som hr. Ole Sohn omtalte, vil jeg selvfølgelig også gerne tilkendegive Socialdemokratiets

holdning til dette forslag. Vi har lavet et fyldigt betækningsbidrag, der siger, at vi ikke kan støtte forslaget. Det er der én eneste meget væsentlig begrundelse for, nemlig at vi har set den her regerings gøre og laden med forlig, der er blevet indgået med den tidligere regering, og der kan vi se, at man ikke er bleg for at bryde et forlig, selv om spillereglerne tilsiger, at man skal støtte op omkring det.

Hvis vi gik ind og støttede SF's forslag, hvad vi er meget fristet til på grund af den udformning, det har nu, ville vi på den måde give Venstre og De Konservative en mulighed for at sige: Jamen Socialdemokratiet spiller selv op til, at man kan bryde forliget. Det ønsker vi ikke at gøre, og jeg tror faktisk, at når den her folketingsperiode er forbi, uanset hvor lang eller hvor kort den måtte blive, vil der kun være to forlig tilbage, som regeringen fuldt og helt respekterer, og det ene af dem er det, vi behandler i dag, nemlig efterlønnen, og det andet er satspuljeforliget.

Så vi ønsker ikke at bidrage til forvirring om det her, men vi er selvfølgelig enige i SF's synspunkt, at det er underligt, at den nuværende statsminister i valgkampens slutfase sagde, at det var en meget god idé at kigge på det her. Ved førstebehandlingen her i salen gav jeg tilslutning til, at hvis det var sådan, at beskæftigelsesministeren kunne fremkomme med et forslag, der kunne løse de her problemer, så var vi parat til at se på det. Det har man altså valgt ikke at gøre, og det har man valgt ikke at komme med. Derfor kan vi selvfølgelig ikke forholde os konkret til denne her problemstilling.

Jeg rejste selv problemstillingen om den her sag, netop at man skal prøve at løse den gordiske knude her, altså at de, der er arbejdsløse, vil få mindre ud af det end dem, der er efterlønnere, hvis man indfører en ny 300- eller 400-timersbundgrænse for efterløn i fremtiden. Så vi vil meget, meget gerne være med til at se på, hvordan man kan øge mulighederne, men vi kan med den begrundelse, jeg har givet, ikke støtte SF's forslag, som det ligger i dag. Vi ønsker, at der ikke skal herske nogen som helt tvivl om det her efterlønsforlig. Vi ønsker, at det forlig, som vi lavede i 1998, skal bestå i årene derefter.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til det sidste, hr. Bjarne Laustsen siger om efterlønsordningens beståen, er der, så vidt jeg kan vurdere, total enighed i salen om, at efterløns-